

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

برادران و خواهران عزیز که مجموعه ای از قشر وسیع و زحمتکش و خدوم کارمندان سراسر کشور هستید، خیلی خوش آمدید. تعیین روزی هم به نام روز کارمند، کار مفیدی بود. امیدواریم در این روز و این مناسبت، برای دست اندرکاران فرصتی پیدا شود که برخی از مسائل مهمی را که مربوط به کارمندان دولت در سراسر کشور است، تبیین کنند؛ قدر کارمندی و اشتغال به کار در دستگاهها را بشناسانند و اهمیت این کار را تبیین نمایند.

امروز به این مناسبت، در جمع شما عزیزانی که زحمت کشیدید و به این جا تشریف آوردید، اولین مطلبی که عرض می کنم «خسته نباشید» به شما قشری است که بدنه عظیم و فعال و پرکار دولت جمهوری اسلامی را تشکیل می دهید. این، اظهار ارادتی از طرف ما به کارمندان است؛ ولی ثواب و قبول الهی و برکات و فضل الهی بر افراد خدوم و زحمتکش، به مراتب ارزشمندتر است. آنچه که مهم است، این است که هم خود قشر کارمندان و هم آحاد مردم بدانند که کارمندی، در نظام به حق و عادلانه و مردمی، چقدر اهمیت دارد. این، خیلی مهم است. فرق می کند که انسان، کارمند چه کسی باشد و برای کدام دستگاه کار کند. وقتی فردی در هر پایه ای از تحصیلات، برای نظام اسلامی و یک نظام مردمی کار می کند که هدف آن، عبارت از گسترش عدالت و امنیت و رفاه است، که همه اینها در اعلائی کلمه اسلام خلاصه می شود؛ یعنی حکومت اسلامی، آن حکومتی است که هم معنویت انسانها را بالا می برد، هم در جوامع بشری، عدالت و امنیت را توسعه می دهد و رفاه قشرهای مختلف مردم را تأمین می کند؛ کار کردن برای چنین نظامی، خیلی حائز اهمیت است و از نظر ارزشهای انسانی و اسلامی، کار خیلی برجسته ای است؛ حالا هر کاری می خواهد باشد.

البته بعضی از کارها، اهمیت و ارزشش بیشتر است؛ ثواب آن هم بیشتر است. بعضی از کارکنان، زحمت بیشتری متحمل می شوند؛ دلسوزی بیشتری به خرج می دهند. البته ارزش کار اینها، قهراً پیش خدا بیشتر است. مجموعاً کار دولتی و کارمندی دولتی، در هر سطحی از سطوح برای نظام اسلامی که - همان طور که عرض کردیم - نظام مردمی و نظام عدالت و نظام اعلائی کلمه اسلام و نظام گسترش معنویت و نظام ایجاد رفاه برای مردم است، افتخار است. جا دارد هر کسی سربلند باشد به این که در چنین مجموعه ای کار می کند. این کجا و کار کردن در مجموعه ای که اهداف خیانتکارانه دارد، یا وابسته به دشمنان اسلام است، کجا؟! اینها، با هم خیلی متفاوت است.

امروز در نظام اسلامی، مسأله کارمندی، این است. امروز بحمدالله مردم ایران شاهد این هستند که دولت خدمتگزار، در فعالیتهای سازندگی خود در سراسر کشور، توفیقات فراوانی به دست آورده است. یعنی اگر کسی منصف باشد و دور و بر خود را نگاه کند، در هر گوشه ای از این کشور، آثار و حرکت سازندگی، به طور محسوسی مشاهده می شود؛ بخصوص در زمینه مسایلی که برای آینده کشور، دارای آثار فراوان و بزرگی است. حتی می توان گفت برخی از آنها، زندگی یک ملت را متحول می کند و پیش می برد. این، جزو افتخارات دولت خدمتگزار است.

این کارها را چه کسی می کند؟ این، نکته ای است که همه ملت ایران، باید به آن توجه کنند. دستگاه اداری و کارگزاران امروز کشور در سطوح مختلف، چه کسانی هستند؟ همین مجموعه ای هستند که در دستگاهها و وزارتخانه های مختلف، مشغول تلاشند و کار می کنند و زحمت می کشند. مدیران یک طور، غیر مدیران یک طور و سطوح مختلف کارمندی، هر کدام به نحوی زحمت می کشند. یعنی در سطوح مختلف، از بالاترین سطح اجرایی کشور - رئیس جمهور و وزرا و مسؤولان بالای دولتی - گرفته تا یکایک کارمندان این بخشها، همه در این افتخارات، سهیم و شریکند. مردم، به مسأله کارمندی دستگاههای دولتی، این گونه نگاه می کنند.

البته در همه قشرها، آدمهایی هستند که از موقعیت خود، قدرشناسی نمی کنند و با یک حرکت و عملی، دیگران را بدنام می کنند. در روحانیون هستند، در نظامیها هستند، در قشرهای مختلف هستند، در کارمندان هم هستند که

خود دستگاه کارمندی کشور و دستگاه‌های اداری و دولتی، باید مراقبت کنند، آدم‌های ناباب را وادار کنند که با حرکات بد خود، هم مایه دلسردی مردم را از محیط کارمندی به وجود نیاورند، هم این همه انسان شریف و زحمتکش و آبرومند و خدمتگزار و دلسوزی را که در محیط کارمندی هست، با حرکات خودشان بدنام نکنند. محیط کارمندی، محیط شرافت و پاکدامنی و محیط کار برای اسلام و مسلمین است. این را بایستی توجه داشت. ماهیت کار کارمند، خدمت است. البته در یک نظام سالم، حتی کسانی که شغل آزاد هم دارند، ممکن است به نحوی به جامعه خدمت کنند؛ اما آنها کجا و آن کسی که همه عمر و همه وقتش، برای جریان امروز کشور صرف می‌شود کجا؟ محیط کارمندی، چنین محیطی است. انسان کارمند - چه خواهران و چه برادران - یعنی آن کسی که همه زندگی‌اش را در همان حدی که در وسعت توانایی‌های اوست، برای اداره امور کشور صرف می‌کند. این، خیلی ارزش دارد.

البته من به شما عزیزان، دو توصیه می‌کنم که به آن توجه کنید:

یکی این است که بدانید امروز دولت جمهوری اسلامی، یک دولت معمولی نیست؛ دولتی با هدف‌های بزرگ و با کارهای برجسته است. فرق است بین آن کشوری که مسئولانش می‌خواهند امور جاری آن کشور را، «باری به هر جهت» اداره کنند، با کشوری که مسئولانش می‌خواهند یک تحوّل اساسی در کشور به وجود آورند و زندگی مردم را از وضع رقت باری که سلطه‌های استبدادی و پادشاهی در طول زمان، بخصوص سلاطین وابسته و فاسد پهلوی و اواخر قاجار، به وجود آورده بودند، نجات دهند. واقعاً آبروی ایران و ایرانی را در دنیا برده و همه چیز این کشور را دچار انحطاط کرده بودند. در چنین زمینه‌ای، مردانی دامن همت به کمر زده اند و اداره امور کشور را بر عهده گرفته اند و بارهای سنگین را بر دوش نهاده اند و می‌خواهند زندگی مردم را از آن وضعیت، به وضع یک کشور پیشرفته آبرومند برخوردار از عزت و کرامت در سطوح بین‌المللی، تبدیل کنند و این کشور و این ملت بزرگ را به آن جایگاهی که شایسته اوست، برسانند؛ چون شما، هم ایرانی و هم مسلمان هستید. هم مسلمان بودن به معنای وجود امتیازات بسیار برجسته‌ای است و هم ایرانی بودن حاکی از استعدادها و امکانات درخشانی است.

آن چیزی که مقتضای مسلمان بودن و ایرانی بودن ماست، کجاست؟ در دنیا، در گذشته این هفتاد، هشتاد، صد سال تاریخ قبل از انقلاب، کجا نشانه‌های این عظمت‌ها دیده می‌شوند؟ هر چه در تاریخ دوران هشتاد، نود ساله گذشته قبل از انقلاب نگاه کنید، یا فساد مسئولان است، یا خیانت دولتمردان است، یا دخالت بیگانگان است، یا تحقیر ملت ایران است. در تاریخ گذشته ما در قرن جاری، از عظمت اسلامی و ایرانی خبری نیست. امروز نظامی اسلامی، به برکت انقلاب و به برکت دولتمردان خدوم و زحمتکش، به سرعت به سمت جایگاه برجسته‌ای که متناسب شخصیت این ملت است، می‌رود. شما، کارمند چنین دولتی هستید. این، با دولتی که یک زندگی روزمره معمولی را اداره می‌کند، فرق می‌کند. بنابراین، وقتی هدف‌ها بزرگ است، کار حسّاس می‌شود.

من می‌خواهم به همه شما برادران و خواهرانی که در این جا هستید و به همه کارمندان دولت در سراسر کشور عرض کنم: در محیط کار، سعی کنید از همه توان و استعداد و ابتکار خودتان استفاده کنید. این، لازم است. از همه قدرت فکری و عملی خودتان، در محیط کار استفاده کنید. نگذارید ساعتی از ساعات کار شما، به بطالت یا به کم‌کاری بگذرد. اجازه ندهید در محیط کاری که شما در آن جا مشغول هستید، چنین چیزی پیش بیاید. اگر همه آحادی که امروز در این دستگاه عظیم دولتی مشغول کارند، از ابتکار و نیرو و اخلاص و توانایی‌های فکری و روحی خودشان استفاده کنند، کار دولت، شتابانتر و بهتر و پیشرفته‌تر، بیشتر و متناسب با همان قدم‌های بزرگی که امروز دولت جمهوری اسلامی و نظام مقدّس اسلامی در پیش رو دارد، خواهد شد. این، توصیه اول من به شما کارمندان دولت است که از وقت و امکانات و استعدادها و توانایی‌های خود، استفاده کنید. یکایک کارمندان دولت در سطوح مختلف - در سطوح بالا و در سطوح پایین - حتی در سطح آن کارمند دوتایی که کار خدماتی کوچکی در فلان اداره دارد، می‌توانند دلسوزانه و با ابتکار و با دقت، کار خود را انجام دهند و بازده کار را مضاعف کنند.

توصیه دوم این است که: عزیزان من! کسانی که دشمن نظام جمهوری اسلامی هستند، اکتفا نمی‌کنند که مسئولان و برجستگان و چهره‌های نمایان نظام را مورد اتهام قرار دهند. به همه دستگاه نظام اداری جمهوری اسلامی،

اتهاماتی را متوجه می کنند. شما باید مراقب باشید، دستگاه اداری را از این اتهامات مبرا کنید. نگذارید افرادی که نه به فکر خدا و وجدان و شرافت و اخلاقند، نه به فکر سرنوشت خودشانند و - به طریق اولی - نه به فکر سرنوشت بقیه کارمندان دولت هستند، این طور چهره کارمند را خدای نکرده در نظرها مخدوش کنند؛ به این عنوان که کارمند کار نمی کند؛ کارمند طمع ورزی می کند و ...!

البته، رسانه ها هم باید توجه کنند. رسانه ها هم تحت عناوین مختلف، هر یاوه ای را نباید در مورد کارمندان پخش کنند و این قشر زحمتکش و خدوم را که این همه زحمت می کشند و این بار سنگین اداری کشور را متحمل می شوند و چرخ و پَر کارهای دولت را می گردانند، با عناوین مختلفی لکه دار کنند. خود شما مسؤولیت بزرگتری دارید. مراقب باشید و نگذارید در محیط کار، آدمهای طماع، این قشر قانع و شریف و زحمتکش و دلسوز را خدای نکرده مورد اتهامات قرار دهند. دشمن، منتظر بهانه است که دشمنی کند.

در نظام منحوس و فاسد پادشاهی، از بالا تا پایین - مگر در افراد معدود - فساد جریان داشت. البته در محیط کارمندی آن روز هم، انصافاً انسانهای شریف بودند. ما کسانی را - چه در بخشهای اجرایی، چه در بخشهای قضایی و چه در نیروهای مسلح - می شناختیم که انسانهای پاکدامن و شریفی بودند؛ اما آن انسانهای شریف، در محیط کار خودشان، برای حفظ شرافت خودشان مبارزه می کردند. یعنی چه؟ یعنی اقتضای عمومی دستگاهها در آن وقت، فساد بود. چرا؟ چون از بالا تا پایین فساد بود. وقتی وزیر فاسد است؛ وقتی مقاطعه کار درجه یک کشور، با بیگانه ها دستش روی هم است؛ وقتی رئیس کشور - که خود پادشاه وقت باشد - رشوه بگیر از بیگانگان و از مردم خود و از بقیه کسانی است که می شود از آنها رشوه گرفت، حال بقیه مردم معلوم است!

آن روز، دستگاه را به طور تعمدی فاسد می کردند. در آن نظام فاسد مفسدی که عفونت او همه جا را فرا می گرفت، هیچ کس از این منتقدان بین المللی، لب از لب باز نمی کرد؛ اما امروز شما به رادیوهای بیگانه ای که مزدوران صهیونیستها هستند و برای آنها کار می کنند، نگاه کنید، می بینید که در غالب حرفهایشان، نیش به قشر کارمند و طبقه مأموران دولتی را فراموش نمی کنند! چرا؟ چون با این نظام مخالفند؛ چون می خواهند طبقه کارمندان را که دست و بازو و انگشتان این دولت خدمتگزار هستند، مأیوس کنند و از کار بیندازند.

امروز استکبار جهانی، به جد علیه مردم ایران کمر بسته است. به این که ما دشمن ملت ایرانیم، تصریح نمی کنند؛ اما حقیقت همین است. در چند سال قبل از این، یک وزیر دولت امریکا صریحاً گفت که ما بایستی ملت ایران را ریشه کن کنیم! این چه حماقتی است؟! مگر می شود این ملت را ریشه کن کرد؟ استکبار، طبیعتش این است دیگر. در آن جا نشسته اند و هوس خام در سر می پروراند که یک ملت را ریشه کن کنند! خود شما ریشه کن خواهید شد، استکبار شما ریشه کن خواهد شد.

امروز نمی خواهند صریحاً بگویند که ما با ملت ایران طرفیم. می گویند ما با دولت و نظام جمهوری اسلامی طرفیم! اما طرفیت آنها با نظام جمهوری اسلامی، برای این است که می خواهند این حرکت عظیمی که ملت ایران بعد از انقلاب، برای ایجاد تحول بر اساس تفکر اسلامی، برای بنای یک جامعه بر اساس تعالیم عادلانه قرآن، برای بالا بردن سطح زندگی یک ملت بر اساس تفکر توحیدی و الهی شروع کرده است، در دنیا نباشد؛ چون بساط زورگویی و قلدری آنها را در دنیا متزلزل می کند و بنای امپراتوری استکبار را در هم می ریزد. با این، دشمنند. برای - به تعبیر خودشان - مجازات ایران، قانون می گذرانند! شما چه کسی هستید که مجازات کنید؟! شما مگر رئیس دنیا هستید که می خواهید مردم دنیا را مجازات کنید؟! استکبار، یعنی این.

ما به این کسانی که امروز در مقابل قانون تحریم نفتی ایران و لیبی - که در مجلس امریکا گذشته است - ایستادگی کردند؛ این دولتهای اروپایی و آسیایی که تقریباً در سطح دنیا، در مقابل این قانون امریکایی ایستادند، می گوئیم، پیام انقلاب اسلامی، پیام ضدیت با استکبار، یعنی همین. محتوا و مضمون انقلاب اسلامی را بفهمید. انقلاب اسلامی در سطح بین المللی، پیامش این است که معنا ندارد یک دولت، و یک ملت، از چارچوب مرزهای خود، پا را فراتر بگذارد و برای احاد ملت‌های دیگر و شرکتهای کشورهای دیگر، تکلیف معین کند! ما می گوئیم استکبار، یعنی این. ما با این مخالفیم و مبارزه می کنیم.

ملت ایران به کمک پروردگار، این رشد و آگاهی و بینایی را پیدا کرد که در مقابل استکبار بایستد و با عریبه های استکبار، از جا در نرود. به کمک پروردگار، ملت و دولت ایران، در مقابل این همه هیاهویی که دستگاههای استکبار به راه می اندازند، با متانت راه خود را ادامه می دهد.

امروز، یک حرکت متین، حساب شده و قوی، در کشور آغاز شده است. یعنی از اوّل انقلاب، به اقتضای دوره ها و حالات؛ چه آن روزی که به مرزهای ما حمله کرده بودند و دفاع مقدّس ملت ایران بود، چه بعد از دوران جنگ تا امروز، ملت راه خود را می رود، مسؤولان با متانت و بدون اعتنا به این سر و صداها، حرکت خود را ادامه می دهند و قدمهای محکم را بر می دارند.

یک روز می گفتند: بدون کارشناس خارجی، نمی شود. یک روز می گفتند: شماها نمی توانید. یک روز می گفتند: ایرانی عَرَضه ندارد. البته الان هم مزدوران خارجیها در داخل و خارج، همین حرفها را می زنند؛ اما ملت ایران و مسؤولان کشور، ثابت کرده اند که به برکت اسلام، هم توانایی دارند، هم عَرَضه دارند، هم ابتکار دارند، هم شجاعت دارند، هم قدرت نظامی دارند و هم قدرت سیاسی دارند. حرکت می کنند و این راه را ادامه خواهند داد. ملت ایران و مسؤولان کشور، به فضل پروردگار، با کار سازنده و استقامت و شجاعت خود، این بار هم مشت محکم انقلابی و سیاسی خود را بر دهان یاوه گویان بین المللی خواهند کوبید.

امیدواریم خداوند به همه شما توفیق دهد. امیدواریم خداوند روح مطهّر امام بزرگوار را - که این راه را در مقابل ملت ایران، آن مردم بزرگ باز کرد - مشمول برکات خود قرار دهد و شهدای این راه را مخصوصاً شهدای دولت و مرحوم شهید رجایی و شهید باهنر که دو چهره برجسته این راه هستند، مشمول مغفرت و رحمت و لطف خود قرار دهد. والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته